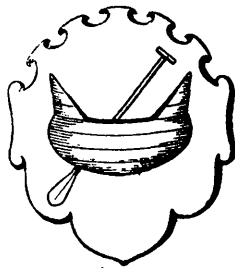

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI.

Redakcja i administracja
Plac Wolności 14. Tel. 28-00.

Adminstr. czynna od g. 9-12 w p.
Redakcja od godz. 2-3 po południu

Ogłoszenia: Wiersz nonparel. (cztery
szp. na stronie) **zł. 0.20**—Przed tekstem
zł. 0.55—za wiersz (dwie szpalty na
stronie) Drobne **zł. 0.05** za wyraz.
Najmniejsze ogłoszenie **zł. 5.**—

Prenumerata: Miesięcznie **zł. 1.---**

Cena egzemplarzazł. **0.25.**

Nr. 39. (366)

Łódź, wtorek 28 września 1926 r.

Rok VIII

W ubiegłym tygodniu udała się do Warszawy delegacja Magistratu m. Łodzi, celem interwencji u miarodajnych czynników w sprawie oparcia na trwałych podstawach finansowych budowy kanalizacji i wodociągów w Łodzi.

W skład delegacji weszli pp.: Prezydent miasta M. Cynarski, wiceprezydenci W. Wojewódzki i W. Groszkowski oraz zast. przewodn. Komitetu Budowy Kanalizacji i Wodociągów J. Stypułkowski.

Delegacja złożyła p. Prezesowi Rady Ministrów następujący

Memoriał.

Do Pana

Prezydenta Rady Ministrów

w Warszawie.

We wrześniu 1924 roku Rada Miejska m. Łodzi powzięła jednogłośnie decyzję o rozpoczęciu budowy kanalizacji.

Pod względem technicznym sprawa odrazu postawiona została na należytej wysokości. Miasto posiadało gotowy, szczegółowo opracowany i na przyszły wielki rozwój obliczony projekt kanalizacji, sporządzony jeszcze w roku 1909 przez znakomitego inżyniera Sir W. H. Lindley'a. Projekt ten został przez miarodajne władze zatwierdzony. Prowadzenie robót powierzono długoletniemu współpracownikowi tegoż Sir Lindley'a, praktycznie obznajmionemu z prowadzeniem tak doniosłych robót, inżynierowi S. Skrzywanowi.

Uznano za słuszne prowadzenie robót w zarządzie własnym sposobem gospodarczym i w tym celu stworzono przy Magistracie m. Łodzi Wydział Budowy Kanalizacji i Wodociągów, stawiając na czele Wydziału Komitet Budowy i obdarzając go możliwie szeroką samodzielnością w ramach samorządowego ustroju.

Nie tu miejsce dla motywowania szczegółowego, dlaczego Zarząd Miejski uznał za konieczne prowadzenie robót kanalizacyjnych we własnym zarządzie, a nie sposobem przedsiębiorczym. Zaznaczyć tylko nale-

ży, że jednym z głównych powodów tego stanowiska było liczenie się z tem, że m. Łódź — drugie co do wielkości miasto w Polsce — musi własnym przykładem wykazać zdolność organizacyjną do samodzielnego, bez obcych sił, stworzenia wielkiego dzieła i musi tą drogą przyczynić się do wzmocnienia zaufania do naszych instytucyj społeczno-samorządowych.

Dziś, po upływie dwóch lat od momentu zapoczątkowania robót kanalizacyjnych, z dumą powiedzieć możemy, żeśmy celu powyższego dopięli: roboty poszły z wawo naprzód. W pierwszym okresie budowlanym roku 1925 wykonano 7800 mtr. b. kanałów różnych przekrojów, w drugim, 1926 roku wykonane zostanie około 8000 mt. b. i już wczesną wiosną 1927 roku będzie można część śródmieścia odwodnić prowizorycznie do rzeki Jasieni zapomocą budowy studzienek ulicznych. Roboty tak pod względem technicznym, jak i administracyjnym, postawione zostały na należytej wysokości, co znajduje potwierdzenie nietylko w jednogłośnej opinii miejscowego społeczeństwa, ale również w opinii czynników miarodajnych: Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych i samego Ministerstwa Robót Publicznych, które niejednokrotnie tak w pismach swych, jak i w czynach, dawało wyraz swemu przychylnemu dla Wydziału Kanalizacji stanowisku.

Dlatego też z całą stanowczością twierdzić możemy, że zagadnienie budowy kanalizacji dla m. Łodzi pod względem technicznym zostało najzupełniej pomyślnie rozwiązane.

Niestety, nie możemy powiedzieć tego samego o stronie finansowej całego przedsięwzięcia.

Kosztorys — sporządzony przez W. H. Lindley'a na pierwszą serję robót kanalizacyjnych, obejmującą najbardziej zabudowane dzielnice śródmieścia i opartą na sieci kanałów miejskich ogólnej długości 118 klm. — wymaga kredytu budowlanego okragłe 4,500,000.— dolarów, czyli 40.000.000.— złotych.

Uzyskanie tak znacznej sumy może nastąpić dwoma sposobami.

1) drogą zaciągnięcia pożyczki zagranicznej, która, mając na względzie niski kurs emisyjny, oprocentowanie za czas budowy i przez pierwszych kilka lat eksploatacji, musi być w przybliżeniu określona na 6.000.000.— dolarów nominalnie; oprocentowanie takiej pożyczki wraz z amortyzowaniem jej wyniosłoby okragło około 5.000.000.— złotych rocznie, które miasto musiałoby z tych czy innych źródeł uzyskiwać i nieprodukcyjnie wysyłać zagranicę;

2) drogą przeznaczenia rok rocznie na cele budowy kanalizacji z funduszw miejskich sumy 5—6 milionów złotych; suma ta byłaby bezpośrednio użyta na stopniową budowę sieci kanalizacyjnej, która w zakresie pierwszej serji robót mogłaby być ukończona w ciągu 6—7 lat.

Jest rzeczą rzucającą się w oczy, o ile druga kombinacja jest dogodniejszą dla interesów miasta, niż pierwsza. Przy drugiej kombinacji miasto zyskuje na swoją korzyść całą stratę na kursie emisyjnym (15—20 proc. od nominatu, czyli zgorą 1 milion dolarów) i nie potrzebuje wysyłać zagranicę rok rocznie 10—12 proc. od nominatu pożyczki, czyli 600.000 — 700.000 dolarów w ciągu 15—20 lat trwania pożyczki.

Jednakże sfinansowanie robót kanalizacyjnych według drugiej kombinacji bez wydatnej i życzliwej opieki ze strony Rządu jest dla miasta rzeczą wręcz niemożliwą. Z normalnego budżetu miejskiego możnaby było drogą wprowadzenia specjalnych oszczędności, drogą zrzeczenia się lub ograniczenia innych inwestycyj koniecznych wykroić sumę paruset tysięcy złotych, ale wyasygnowanie 5 milionów złotych skutecznie się nie da.

Jeszcze w roku 1924 Magistrat Łódzki wystąpił do Rządu z wnioskiem o przekazanie miastu wpływów z podatku od nieruchomości. Rząd ówczesny w osobie Premiera i Ministra Skarbu p. W. Grabskiego ze względu na ciężki stan finansowy Państwa nie uznał za możliwe odstąpić miastu podatku od nieruchomości, natomiast udzielił miastu pożyczki w wysokości 3.600.000,— złotych. Pożyczka ta, zwrotna w dniu 1 grudnia 1926 roku, oprocentowana na 12 proc. w stosunku rocznym, została całkowicie wydatkowana na roboty kanalizacyjne w okresie 1925 roku. W tym okresie Magistrat wydatkował na budowę kanalizacji z funduszy ogólno-miejskich 542.969,85 złotych i w ten sposób budżet Wydziału Kanalizacji w roku 1925 zamknięty został sumą 4.142.969,95 złotych.

Z ukończeniem roku 1925 dalsze prowadzenie robót kanalizacyjnych, ich rozmiar, moment ich rozpoczęcia znowu znalazły się pod znakiem zapytania. Dopiero w marcu r. b. sprawa została ostatecznie załatwiona: Rząd, mając na względzie szalejące w Łodzi bezrobocie, uznał za możliwe przeznaczyć 1.500.000 złotych z kredytów Ministerstwa Robót Publicznych na zatrudnienie bezrobotnych i 1.000.000,— złotych z kredytów Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej na zapomogi dla bezrobotnych — razem 2.500.000,— złotych w formie ulgowej pożyczki Magistratowi na cele budowy kanalizacji. Pożyczka ta — oprocentowana w stosunku 6 proc. rocznie i zwrotna ratami w terminach, przewidzianych pomiędzy 1 września 1927 j 15 czerwca 1931 roku — zostało częściowo wypłacona miastu do dnia 1-go września 1926 roku w ilości **1.720.000,— złotych** (pozostały do wpłacenia 3 raty miesięcznie à 260.000,— złotych). Za ten sam okres czasu roku 1926 (do 1-go września) miasto na cele kanalizacyjne z własnego budżetu wydatkowało:

na budowę bezpośrednio	695.329,42
na opłatę procentów od pożyczek kanalizacyjnych	<u>250.400,—</u>

razem zł. 945.729,42

Już z powyższego krótkiego zestawienia wynika, na jak bardzo kruchych podstawach finansowych oparte jest dzieło budowy kanalizacji m. Łodzi: finansowanie każdorocznego programu robót kanalizacyjnych uzależnione jest od czynników, które z konieczności rzeczy w swych decyzjach powodować się muszą względami ogólno-państwowymi, a nie względami na interesy kanalizacji łódzkiej: jeśli, naprzykład, sprawa bezrobocia przestanie być tak palącą, jak jest obecnie, lub jeśli stosunek Rządu do tej sprawy ulegnie modyfikacji, w takim razie możliwość uzyskania dalszej pożyczki rządowej na roboty kanalizacyjne na rok przyszły stanie się bardziej niż wątpliwą. W dodatku decydowanie tak poważnych zagadnień finansowych z roku na rok, częstokroć — decydowanie nadzwyczaj spóźnione (w roku bież. decyzja zapadła dopiero w marcu), uniemożliwiają poważne ułożenie programu wykonania robót kanalizacyjnych w szeregu lat i wykorzystanie pieniędzy, wkładanych w budowę z największą intensywnością.

A tymczasem roboty kanalizacyjne m. Łodzi, stanowiąc dla nas jedno z najważniejszych zagadnień gospodarki miejskiej, mają zarazem ogromne znaczenie ogólno-państwowe, gdyż dają zatrudnienie bezrobotnym, uruchamiają przemysł budowlany i kształcą techników i robotników w dziedzinie, tak bardzo dotychczas w Polsce zaniedbanej, a tak bardzo nam potrzebnej — w dziedzinie sanitarji miejskiej.

Opierając się na przesłankach powyższych, zwracamy się do p. n. Prezydenta z prośbą, a b y p o p r z e d n i ą d e c y z j ę p. M i n i s t r a S k a r b u c o d o p o d a t k u o d n i e r u-

chomości raczył poddać rewizji i podatek ten do dyspozycji Zarządu Miasta Łodzi wyłącznie na cele budowy kanalizacji przeznaczyl.

Podatek od nieruchomości, obliczony w stosunku rocznym na rok 1926, wynosi 3.000.000.— złotych; chodziłoby o przekazanie tego wpływu Kasie Miejskiej nie w formie krótkoterminowej pożyczki rządowej, gdyż takie prowizoryczne załatwienie sprawy nie rozwiąże, a w formie stałego na przeciąg pięciu lat przelania tego podatku na rzecz miasta Łodzi.

Dopiero przy tak zasadniczym i szeroko ujętym rozstrzygnięciu tej kwestji można będzie uważać stronę finansową zagadnienia za postawioną należycie. Miasto posiadać będzie rocznie na budowę kanalizacji 3—3,5 milionów złotych — podatku od nieruchomości i 1,5—1,75 milionów złotych — dodatku komunalnego do podatku od nieruchomości; razem wyniesie to około 5-ciu milionów rocznie. Suma ta da możność całkowitego wykonania sieci kanalizacyjnej w zakresie pierwszej serji robót w ciągu najbliższych 6-ciu lat. Jednakże już za dwa lata, t. j. w roku 1928, po wybudowaniu głównego kolektora, stacji oczyszczenia ścieków i głównego wylotu do rzeki Ner, można będzie rozpocząć prawidłową eksploatację tej części sieci miejskiej, której budowa przed dwoma laty rozpoczęta została i której ogólna długość do roku 1927 dosięgnie cyfry trzydziestu kilku kilometrów. Z chwilą częściowego uruchomienia sieci miasto rozpocznie czerpać dochód z wybudowanych kanałów — wysokość tego dochodu obecnie nie może być określona wobec braku zatwierdzonej taryfy opłat i podatków kanałowych, jednakże — mając na względzie wysokość sumy wydatkowanej na budowę kanalizacji do roku 1928 (około 20.000.000.— zł.) i licząc się z tem, że uruchomiona część sieci kanałowej będzie miała około 60 klm. frontów posesji w dzielnicy, najbardziej bogatej i gęsto zaludnionej — można bez przesady określić dochód z kanalizacji od roku 1929 na 1.000.000.— złotych rocznie. Suma ta w miarę rozszerzania sieci będzie wzrastać i użyta będzie początkowo na spłatę zaciągniętych do chwili obecnej pożyczek rządowych, których termin płatności wypada na lata 1929 — 1931, a następnie, po pokryciu kosztów eksploatacji, które zwłaszcza na początku będą minimalne, użyta będzie na zwiększenie kapitału budowlanego i na przyspieszenie robót.

Powyższy plan finansowy w zupełności rozwiązuje sprawę budowy kanalizacji w Łodzi, wszelkie zaś inne rostrzygnięcie tego zagadnienia nie może być uznane za racjonalne: jeżeli Rząd w dalszym ciągu zechce finansować roboty kanalizacyjne m. Łodzi czy to z tytułu przyjęcia z pomocą bezrobotnym, czy w chęci dopomożenia miastu i, jeżeli w tym celu udzieli zechce miastu pożyczki na krótszy lub dłuższy okres czasu, to kiedykolwiek miasto znajdzie się w niemożności opłaty procentów i zwrotu pożyczki. Wszak już w roku bieżącym miasto opłacić musi Rządowi około 500.000.— złotych procentów od zeszłorocznej pożyczki, a w dodatku zwrócić musi w dniu 1 grudnia r. b. samą pożyczkę. Tylko szczęśliwy zbieg okoliczności złożył się na to, że miasto będzie mogło w tym roku spłacić zaciągniętą w zeszłym roku pożyczkę, gdyż w dniu 23 października 1926 roku oswobadza się suma 2.400.000.— złotych z odsetkami, stanowiąca własność miasta z tytułu przejęcia Elektrowni Łódzkiej i zablokowana do dyspozycji Ministerswa Skarbu.

Ale dalsze finansowanie robót kanalizacyjnych zapomocą krótkoterminowych pożyczek miałyby się ze swym celem, gdyż konieczność opłaty procentów od tych pożyczek i zwrot przypadających terminowych

fat, w miarę wzrostu sumy pożyczonej, coraz bardziej ciężać będzie na budżecie miejskim i ostatecznie wręcz uniemożliwi dalsze prowadzenie robót kanalizacyjnych.

Jeszcze jeden nadzwyczaj poważny motyw przytoczyć możemy na korzyść naszego wniosku.

Łódź nie posiada wodociągów i do budowy ich musi przystąpić w jak najkrótszym czasie. Budowa wodociągów według projektu tegoż W. H. Lindley'a kosztować ma 5 milionów dolarów; razem z kosztami i procentami za czas budowy wyniesie to około 7 milionów dolarów. Wodociąg musi być wybudowany z funduszy, otrzymanych z pożyczki zagranicznej. Szczegółowe wyliczenia wykazały, że przy dzisiejszych koniunkturach pożyczkowych cena 1 metra sześciennego wody będzie musiała być określona na 1 zł. od metra, gdyż tylko przy tak wysokiej stawce miasto będzie mogło z dochodu za wodę pokryć koszta eksploatacji, oprocentowania i amortyzacji.

Jednakże przy tak wysokiej cenie na wodę nie można liczyć na sprzedaż całkowitej ilości wody (10.000.000 mtr.³ rocznie), cena wody będzie musiała być znacznie obniżona, mniej więcej do połowy, t. j. do 50 gr. za 1 mtr.³, i w takim razie miasto dokładać będzie musiało ze swego ogólnego budżetu miejskiego około 5.000.000.— złotych rocznie dla pokrycia wydatków na wodociąg. Otóż, jeśliby do czasu wybudowania wodociągu miasto już posiadało gotową sieć kanalizacyjną, wybudowaną „z własnych funduszy“ i nie potrzebującą opłacać niepomiernych procentów od włożonego na budowę kapitału, w takim razie czysty dochód od kanalizacji mógłby być użyty całkowicie na opłatę niedoborów od wodociągu. Dopiero w takim razie dzisiejsze nadmiernie ciężkie warunki pożyczkowe stałyby się dla nas mniej uciążliwe i możnaby było bez obawy i, nie czekając lepszych czasów, zaciągnąć zagraniczną pożyczkę na cele wodociągowe w wysokości nominalnej 6—7 milionów dolarów i w najbliższej przyszłości do robót wodociągowych przystąpić.

W nadziei, że Pan Prezydent nasze powyższe motywy poddać zechce szczegółowemu rozpatrzeniu i prośbę naszą o odstąpienie na rzecz m. Łodzi podatku od nieruchomości przychylnie dla nas zdecydować raczy, pozostajemy

z poważaniem

Prezydent m. Łodzi
(—) M. Cynarski

Przewodniczący Komitetu
Budowy Kanalizacji i Wodociągów m. Łodzi
w. z. (—) J. Stypułkowski

* * *

Memorjał tej samej treści złożony został również p. Ministrowi Skarbu.

Aleksy Rzewski

b. prezydent m. Łodzi.

Stosunek samorządów do kas chorych.

(Ciąg dalszy),

Sejmik Wołkowyski przeciwko przymusowemu ubezpieczeniu.

Przymusowe ubezpieczenie jest podstawą istnienia Kas Chorych. Przytoczoną więc poniżej uchwałę Sejmiku Wołkowyskiego traktować należy, jako wyraz stanowiska bezwzględnie negatywnego w stosunku do samychże podstaw istnienia Kas Chorych. Wspomniana uchwała mieści się w protokole odnosnego posiedzenia, z którego wyciąg podajemy poniżej.

W y c i ą g

z protokołu XLVIII posiedzenia Wydziału Powiatowego Sejmiku Wołkowyskiego.

Działo się w Wołkowysku dnia 30 listopada 1925 roku.

Komplet Wydziału 5 członków.

Obecnych na posiedzeniu 6 członków.

Obecni:

Przewodniczący — Starosta p. K. Eustachiewicz.

Protokulant — Sekretarz Wydziału Powiatowego p. W. Karpiński.

4) Sprawa ubezpieczenia pracowników komunalnych w Kasie Chorych,

Ad. 4.

W związku z uruchomieniem w Wołkowysku Kasy Chorych, oraz ciążącym na Wydziale obowiązku ubezpieczenia w tej Kasie od 1-go grudnia 1925 roku, pracowników Powiatowego Związku Komunalnego, — Wydział Powiatowy jednomyślnie zauważa, co następuje:

Sejmik Wołkowyski zapewnia swym pracownikom i ich rodzinom bezpłatną opiekę lekarską w własnych zakładach sanitarnych, mianowicie w posiadanych 2 szpitalach w Wołkowysku i Świsłoczy, oraz 5 przychodniach, utrzymywanych w Wołkowysku, Łyskowie, Zelwie, Świsłoczy i Pieskach, przyczem opieka ta, poza lekarstwami, nie pociąga za sobą żadnych kosztów i tym samym nie obciąża specjalnymi wydatkami budżetu Powiatowego Związku Komunalnego.

Zamierzenia Rządu i Samorządu zdążają do jak najdalej posuniętej oszczędności w gospodarce samorządowej. Hasło oszczędności powinno stać się ogólnem we wszystkich sferach. Tymczasem ustawa o przymusowym ubezpieczeniu zwiększa wydatek Związków Komunalnych, przyczem Wołkowyski Związek Komunalny zmuszony będzie z tego tytułu ponieść wydatek z górą w kwocie 4.000 zł. rocznie, nie licząc ubezpieczenia robotników pracujących wprawdzie nie stale lecz przez dłuższe okresy w sezonie budowlanym. Suma ta w zupełności wystarczy na utrzymanie zakładu leczniczego specjalnie dla pracowników komunalnych, wobec zaś posiadania przez Sejmik zakładów i urządzeń zdrowotnych — mogła by być użyta na inne cele produkcyjne. W budżecie na 1926 r. Sejmik nie

przewidział kredytu na ubezpieczenie pracowników i robotników komunalnych z tego względu, że o mającej powstać w Wołkowysku Kasie Chorych Wydział Powiatowy nie był poinformowany zawczasu przez czynniki, zajmujące się organizacją tej kasy. Zwiększenie budżetu o wspomnianą powyżej kwotę pociągnie za sobą wprowadzenie nowego podatku komunalnego, co w dzisiejszych czasach kryzysu gospodarczego, potrzeby oszczędzania oraz wobec całego szeregu innych uzasadnionych względów — jest niepożądane. Wreszcie Wydział stwierdza, że Powiatowe Związki Komunalne, będące związkami przymusowymi, mające w zakresie swych działań „Ochronę Zdrowia Publicznego, zakładanie i utrzymanie szpitali i urzędzeń sanitarnych“ powinny mieć zlecone sprawy „ubezpieczeń społecznych“, a nie odwrotnie, jak to ma miejsce z organizacją Kas Chorych, troskę o zdrowie swych pracowników przekazywać innej organizacji.

Reasumując powyższe — Wydział jednomyślnie uchwała:

a) Zwrócić się z prośbą do miarodajnych czynników rządowych i sfer poselskich o spowodowanie przyspieszenia znowelizowania ustawy z dnia 19 maja 1920 roku o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby w czasie zwolnienia Związków Komunalnych od obowiązku ubezpieczenia swych pracowników i robotników w kasach chorych, o ile Związki te zapewniają im opiekę lekarską w swych zakładach i urządzeniach Zdrowotnych.

b) Zwrócić się do wszystkich Powiatowych Związków Komunalnych z propozycją podjęcia wspólnej akcji w celu uzyskania nowelizacji ustawy z dnia 19, V 1920 r. w myśl punktu a), oraz zmiany pn. 3 art. 43 wspomnianej ustawy w tym znaczeniu, by Związki Komunalne były zwolnione od obowiązku leczenia w szpitalach komunalnych osób, ubezpieczonych w Kasach Chorych, po cenach, odpowiadających połowie taksy szpitalnej,

c) do czasu uzyskania odpowiedzi na starania, które wszczęte będą w myśl pn. a i b, niniejszej uchwały, pracowników Powiatowego Związku Komunalnego w Kasie Chorych nie ubezpieczać; uprzedzić ich jednak o konieczności zarezerwowania należnej od nich składki na wypadek, jeśli starania Wydziału nie odniosą pożądanego wyniku.

Za zgodność:

Sekretarz Wydziału Powiatowego

(c. d. nast.)

W. Karpiński.

DZIAŁ SPRAWOZDAWCZY.

Protokół

16 (IV sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 16 września 1926 r.

Komplet radnych 75. Obecnych radnych 50. Komplet członków Magistratu 10. Obecnych członków Magistratu 8.

Posiedzenie otworzył o godz. 20 min. 40 Prezes Rady Miejskiej dr. B. Fichna, w obecności quorum Rady (58 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego radnych-sekretarzy K. Dworznieckiego i R. Wojakowskiego, oraz Dyrektora Biura Rady Miejskiej, P. Rundo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Krótkie zapytania:

a) 1. r. Holenderskiego: W prasie ukazała się wzmianka, iż Elektrownia Łódzka znów podwyższyła cenę za światło za sierpień do 91,6 groszy za kwg. R. Holenderski zapytuje, jakie stanowisko zajęli w tej sprawie przedstawiciele Zarządu Miejskiego w Zarządzie Elektrowni, co uczynili dotychczas i co zamierzają uczynić, aby obronić interesy konsumentów.

2. odpowiedź wprez. Wojewódzkiego w imieniu Magistratu, że już od początku były najrozmaitsze starania Łódzkiego Tow. Elektr. o to, aby podnieść taryfę. Członkowie Zarządu Miejskiego w sprawie tej zwracali się do Warszawy z najostrzejszym protestem. Już od listopada prowadzone są pertraktacje pomiędzy władzami nadzorcami a Łódzkim Towarzystwem Elektrycznym. Rząd postawił warunek, aby Łódzkie Towarzystwo Elektryczne nie podniosło taryfy w ciągu pierwszych kilku miesięcy r. b. a wogóle, jeżeli chodzi o prawo, to dopuszczalne jest podniesienie taryfy do 75 groszy. Wywieramy nacisk moralny na Łódzkie Tow. Elektr. i ten w całej pełni wyzyskujemy. Stanowisko nasze jest zawsze to samo i to, co jest możliwe, będziemy w dalszym ciągu czynili, aby taryfa się nie podnosiła.

b) 1. r. Holenderskiego: We wczorajszej prasie łódzkiej ukazała się wzmianka, iż przeznaczone w swoim czasie dzięki interwencji p. wojewody Darowskiego zł. 100.000 na roboty publiczne, zostały przez Magistrat zużyte na zakup rur dla gazowni. R. Holenderski zapytuje, czy Magistrat nie zechciałby wyjaśnić, czy wiadomość ta odpowiada rzeczywistości.

2. odpowiedź wprez. Wojewódzkiego: Jeżeli chodzi o sprawę gazowni, to jest to charakterystyczne w Łodzi, że wogóle w okresie „ogórków letnich“ prasa nie ma o czym pisać, więc wymyśla niestworzone rzeczy. Sprawa ta iest z palca wyssana. Dziś Magistrat przesłał sprostowanie, lecz pismo, które te niestworzone rzeczy pisze, nie uważało widocznie za stosowne umieścić tego sprostowania.

c) 1. r. Lichtensteina: Czy prawdą jest, że przy ściąganiu podatków zaległych, Magistrat w sposób bezwzględny ściąga 4⁰/₀ odsetki od podatników mniejszych, natomiast od wielkich podatników, jak Scheibler, Poznański, przyjmowane są podatki bez żadnych odsetek. Podobno miało to miejsce, kiedy p. wprezydent Groszkowski zarządzał Wydziałem Podatkowym.

2. odpowiedź ławn. Kulamowicza w imieniu Magistratu, że nie jest mu wiadomo, aby od większych firm ściągano podatek bez odsetek, a od mniejszych z odsetkami. Ławn. Kulamowicz nie wie, jakie zarządzenia wydawał wprez. Groszkowski w czasie jego urlopu. Wiadomem mu jest tylko, że Magistrat na jego wniosek powziął uchwałę, by od wszystkich podatników, którzy zalegają z płaceniem podatku, pobierać 4⁰/₀-wy dodatek

d) 1. r. Lichtensteina: Czy Magistrat przedsięwziął jakąś akcję w sprawie anty-sanitarnego stanu naszego miasta wobec epidemji i wobec wypadku, jaki miał miejsce w ustępach. Czy Magistrat przedsięwziął w tej mierze jakieś środki i jakie?

2. odpowiedź ławn. Joela: Co się tyczy epidemji, to wszelkie zarządzenia zapobiegawcze zostały przez Wydział wydane. W tych dniach Wydział otrzyma szczepionkę z Warszawy i niezwłocznie rozpocznie akcję szczepienia płonicy.

e) 1. r. Klima: Na początku roku szkolnego władze szkolne przeprowadziły komasację oddziałów. W związku z tem niektóre oddziały szkolne zostały zamknięte i Magistrat podobno niektóre opróżnione w ten sposób lokale oddał właścicielom domów. R. Klim zapytuje, czy rzecz ta odpowiada rzeczywistości.

2; odpowiedź przewodniczącego, iż Magistrat udzieli wyjaśnień na następnem posiedzeniu Rady Miejskiej.

2. Zawiadomienia członków Rady Miejskiej: I. M. Bialera, W. Credowej, W. Groszkowskiego, Z. Hajkowskiego, M. Drabarka, A. Knora, dr. St. Kopcińskiego, T. Pałkowskiego, B. Romanowskiego, F. Turskiego, F. Waszkiewicza, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

3. Komunikat Frakcji Narodowej Partji Robotniczej o desygnowaniu do Delegacji Wydziału Gospodarczego r. Wojciecha Nowickiego (na miejsce r. Lassa).

4. Odezwy Magistratu:

Nr. 1432/26 I z dnia 15.IX.1926 r. treści następującej:

„W związku z krótkim zapytaniem p. r. Bialera, zgłoszonym na posiedzeniu Rady Miejskiej w dniu 17 czerwca 1926 roku, komunikujemy, iż w sprawie dzierżawy majątku „Łągiewniki“ Magistrat nie prowadzi żadnych pertraktacyj z b. ławnikiem Wydziału Gospodarczego p. J. Bednarczykiem. Co się tyczy stosunków handlowych z p. Bednarczykiem, to wyjaśniamy, że załatwia on w Magistracie sprawy z ramienia Wytwórni Brukarsko-Betonarskiej i Robót Ziemnych w Łodzi“.

Nr. 1503/26 I z dnia 19 lipca 1926 roku, treści następującej:

„W związku ze zgłoszonym zapytaniem p. radnego Młoteckiego na posiedzeniu Rady Miejskiej w dniu 10 czerwca 1926 roku, uprzejmie komunikujemy, iż, w celu polubownego załatwienia sprawy odprowadzenia ścieków ze szpitala w Radogoszczu, zwoływane były dwukrotne konferencje z udziałem zainteresowanych stron, jednakże nie dały one pozytywnego rezultatu wobec opornego stanowiska obywateli odnośnie udziału w kosztach przeprowadzenia proponowanego przez nich kanału ściekowego.

Omawiana sprawa w szczególności przedstawia się następująco:

W roku ubiegłym zgłoszona została do Magistratu m. Łodzi skarga na zanieczyszczanie rzeczki w Radogoszczu przez wody, odprowadzane z miejskiego szpitala publicznego. W związku z tą skargą zażądano od Wydziału Kanalizacji i Wodociągów przyjęcia ścieków szpitala w Radogoszczu do ogólnej sieci kanałów miejskich. W ten sposób uniknęłoby się wprowadzenia wód ściekowych do strumienia radogoskiego. Na skutek naszego żądania otrzymaliśmy odpowiedź, iż sytuacja, wytworzona w pobliżu szpitala w Radogoszczu, nie jest gorsza, niż w wielu innych, bardziej zaludnionych miejscowościach m. Łodzi, a zatem miasto nie ma najmniejszej podstawy do specjalnego opiekowania się tym punktem i do wydatkowania jakichkolwiek znaczniejszych sum pieniężnych na uregulowanie powyższej sprawy, wobec innych, bardziej ważniejszych i jednocześnie pilnych.

Na dalsze jednak z naszej strony żądanie Wydział Kanalizacji i Wodociągów nadesłał kosztorys robót budowy kanału ściekowego na ogólną sumę zł. 9.085. Po uiszczeniu wymienionej sumy Wydział Kanalizacji i Wodociągów gotów byłby zbudować specjalny kanał do odprowadzania ścieków szpitalnych. W następstwie zwołano wyżej wspomniane konferencje, które miały sprawę definitywnie rozstrzygnąć; porozumienia jednak

nie osiągnięto, o czym świadczą załączone odpisy protokółów z odbytych posiedzeń z obywatelami Gminy Radogoszczy.

Ponieważ przyczyną zanieczyszczenia ścieków mogą być tylko filtry szpitalne — zarządzo w bieżącym roku gruntowne oczyszczenie filtra głównego, zamknięto zaś filtr mniejszy który jest obecnie nieczynny. Oczyszczony filtr działa należycie, a woda, zeń wypuszczana, jest bezbarwna i bez zapachu. W obecnym więc stanie wody szpitalne absolutnie nie mogą zagrażać okolicy zawlečeniem jakichkolwiek chorób.

Komunikując o powyższym, uprzejmie zawiadamiamy, że w wypadku, gdyby okoliczni obywale radogoscy w dalszym ciągu obstawali, by strumieniem, który jest naturalnym spadkiem dla wód szpitalnych, nie płynęły odkażone wody przez należycie oczyszczony filtr, Magistrat m. Łodzi skłonny jest ponowić konferencję z gminą Radogoszcz w sprawie budowy kanału ściekowego dla wód szpitalnych w odpowiednim kierunku, ponosząc wspólne a proporcjonalne koszty tej inwestycji.

W załączeniu przesyłamy odpisy dwóch protokółów z odbytych w sprawie powyższej konferencji oraz wynik oględzin Komisji Fachowej.“

Nr. P. 4088/26 I z dnia 3 sierpnia 1926 r., treści następującej:

„Niniejszym komunikujemy, iż Magistrat na podstawie art. 2 Ustawy z dnia 22 grudnia 1925 roku o środkach zapewnienia równowagi budżetowej (Dz. U. Rz. P. Nr. 129 poz. 918) potrącał pracownikom miejskim z poborów służbowych po 4 proc., 4 i pół proc., 5 proc. wzgl. 6 proc., licząc od dnia 1 stycznia 1926 roku. Obecnie zaś, opierając się na opinii radcy prawnego Magistratu m. Łodzi p. Tujakowskiego, uchwałach Komisji Regulaminowo-Prawnej Rady Miejskiej m. st. Warszawy z dnia 11 maja 1926 roku i 8 czerwca 1926 roku oraz na reskypcie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. SM. 1213/26 z dnia 4 maja 1926 roku, postanowił uchwałą Nr. 587 z dnia 22.VI.26 roku, zaniechać z dniem 1 lipca 1926 roku potrącania z poborów służbowych pracowników miejskich po 4, 4 i pół, 5 wzgl. 6 proc., potrącone im zaś sumy w czesie od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 1926 roku zwrócić im w 3-ch ratach miesięcznych, licząc od dnia 1 lipca 1926 roku.“

5. Wnioski Magistratu:

Nr. 605 z dnia 25 czerwca 1926 r., treści następującej:

„Poddając reasumpcji uchwałę Magistratu Nr. 364 z dnia 21 kwietnia 1926 roku i opierając się na § 2 Regulaminu targowiskowego, dotyczącego targów na placach w mieście Łodzi, zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej Nr. IV z dnia 20 stycznia 1921 roku, postanowiono na wniosek Wydziału Przedsiębiorstw Miejskich Nr. 579/26-XI z dnia 24 czerwca 1926 roku:

1. ustalić:

a) że handel na targowiskach miejskich może się odbywać w miastach letnich (od dnia 1 kwietnia do dnia 30 września):

we wtorki i piątki od godz. 5-ej do godz. 18-ej m. 30,

w soboty " " 5-ej " " 16-ej " 30,

w pozostałe dni " " 5-ej " " 15-ej " 30;

b) że z chwilą ukończenia targów o oznaczonej godzinie każdy sprzedający jest obowiązany uprzątnąć z targowiska wraz z towarem urządzenia własne, jak: stragany, ławki, stoły i t. p. i usunąć je nie później, jak w pół godziny po ukończeniu targu;

2. przesać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości.“

Biuletyn Statystyczny.

Opracowano w Wydziale Statystycznym Magistratu m. Łodzi.

Ze statystyki ludnościowej.

Rozwój zaludnienia miasta Łodzi

Naturalny rach ludności miasta Łodzi.

Rok	Liczba mieszkańców
1793	190
1806	767
1820	799
1827	939
1828	2843
1829	4273
1830	4343
1837	10645
1840	20150
1850	15764
1860	32639
1878	100000
1884	113146
1893	149889
1897	314020
1905	343944
1906	329056
1907	328383
1908	341416
1909	393526
1910	408000
1911	441000
1912	459000
1913	506000
1914	459313
1915	341500
1918	341829
1919	433472
1920	432881
1921	452293
1922	472457
1923	505944
1924	520150
1925	540326

Rok M i e s i a c	Małżeń- stwa	Urodzenia żywe	Zgony	Przyrost naturalny
L i c z b y a b s o l u t n e				
1918	1775	3971	8871	—4900
1919	4188	9394	9573	— 179
1920	4611	11595	9577	+2018
1921	5351	10062	7619	+2443
1922	6400	14481	7827	+6654
1923	6490	14330	8499	+5831
1924	4990	13141	8239	+4903
1925	4784	14375	7589	+6786
Styczeń 1926	269	1061	612	+ 449
Luty „	395	1004	588	+ 416
Marzec „	88	789	548	+ 241
Kwiecień „	408	1466	577	+ 889
Maj „	377	1180	665	+ 515
Czerwiec „	268	1023	639	+ 384
Półrocze	1805	6523	3629	+2894
Na 1000 mieszkańców (w stosunku rocznym)				
1918	5,1	11,6	25,9	—14,3
1919	9,7	21,7	22,1	— 0,4
1920	10,7	26,8	22,1	+ 4,7
1921	11,8	22,2	16,8	+ 5,4
1922	13,5	30,6	16,6	+14,0
1923	12,8	28,3	16,8	+11,5
1924	9,6	25,3	15,8	+ 9,4
1925	8,9	26,6	14,0	+12,6
Styczeń 1926	5,8	22,9	13,2	+ 9,7
Luty „	8,5	21,6	12,7	+ 8,9
Marzec „	1,9	17,0	11,8	+ 5,2
Kwiecień „	8,7	31,4	12,4	+19,0
Maj „	8,1	25,2	14,2	+11,0
Czerwiec „	5,7	21,8	13,6	+ 8,2
Półrocze	6,5	23,3	13,0	+10,3

Kronika miejska.

— **Osobiste.** W poniedziałek dnia 27 bm. powrócił z urlopu wypoczynkowego i objął urządowanie wicedyrektor Zarządu Miejskiej, p. Mieczysław Kalinowski.

— **Z Miejskiego Biura Pośrednictwa Pracy.** Według danych cyfrowych Wydziału Opieki Społecznej, działalność Miejskiego Biura Pośrednictwa Pracy dla Służby Domowej, w ciągu sierpnia r. b. przedstawiała się następująco:

Zgłosiło się po pracę: służących do wszystkiego 177, kucharek 28, pokojówek 14, nianie 8, gospodyń 4, posługaczek 2, bon 3, razem 236.

Z tego obsadzono: służących do wszystkiego 126, kucharek 10, pokojówek 7, nianie 7, posługaczek 1, kelnerkę 3, razem 154.

Powtórnie korzystało z pośrednictwa 7 osób.

— **Z Wydziału Budownictwa.** Wydział Budownictwa rozpoczął oddawna budowę 4-ch domów mieszkalnych-szkolnych, mianowicie przy szkole na ul. Drewnowskiej, przy szkole na ul. Nowo-Marysińskiej, przy szkole na ul. Podmiejskiej i przy szkole na Nowem Rokicim.

Domy te dadzą 43 mieszkania, mianowicie: 8 — po 3 pokoje z kuchnią, 11 — po 2 pokoje z kuchnią, 24 — po 1 pokoju z kuchnią i 15 pokoi pojedynczych, czyli razem 127 izb mieszkalnych.

Oprócz tego w tygodniu bieżącym rozpocznie się budowę 4-ch domów mieszkalnych miejskich, w których mieścić się będzie 48 mieszkań, w czem 24 — po 2 pokoje z kuchnią, 24 — po 1 pokoju z kuchnią, nadto 16 pokoi pojedynczych i 4 kuchnie oddzielne, czyli razem 140 izb mieszkalnych.

Ogółem zatem objekty mieszkalne, budowane obecnie przez Wydział Budownictwa, dają 257 izb mieszkalnych. Wszystkie budowle wspomniane będą pod dachem w

stanie surowym jeszcze w bieżącym sezonie budowlanym.

— **Komisja Fachowa Plantacyj Miejskich.** W dniu 22 b. m. odbyło się w sali posiedzeń Magistratu pod przewodnictwem p. prezydenta M. Cynarskiego pierwsze posiedzenie Komisji Fachowej dla rozpatrzenia projektów, opracowanych przez Oddział Plantacyj Miejskich, w którym wzięli udział pp. ławnicy inż. K. Folkierski i J. Muszyński, inżynier-architekt prof. W. Michałski, naczelny architekt miejski — inż. W. Lisowski, kierownik Oddziału Plantacyj Miejskich, inż.-ogrodnik Templin, radny W. Wagner, delegat Koła Planistów przy Tow. Ogrodniczem w Warszawie, Fr. Szanior, z ramienia Urzędu Wojewódzkiego Komisarz Ochrony Lasów H. Sabociński oraz delegaci Centralnego Związku Ogrodników Łódzkich: Kołaczkowski i Kaczorowski.

Komisja przedewszystkiem omawiała kwestję urządzenia skweru na Placu Wolności. Załatwienie ostateczne tej sprawy odłożono do czasu porozumienia się z p. arch. Lubelskim, twórcą przyjętego do wykonania projektu pomnika Tadeusza Kościuszki, który ma stanąć na Placu Wolności.

W sprawie regulacji Parku Ludowego Komisja postanowiła wziąć za podstawę projekt, nagrodzony na konkursie w 1922 r., oraz wybrała Podkomisję, celem dokonania niezbędnych poprawek, w skład której weszli: ławnik J. Muszyński, jako przewodniczący, naczelny architekt miejski Lisowski, inż. Templin oraz przedstawiciel Związku Ogrodników.

Następnie Komisja omawiała projekt przebudowy parku Sienkiewicza, który jednak postanowiono narazie pozostawić w obecnej postaci, aż do rozstrzygnięcia kwestji przebudowy budynku Galerii Miejskiej.

Co do projektu założenia skweru na placu przy Katedrze św. Sta-

nisława Kostki, postanowiono miejsce to traktować jako plac i niezakładać tam skwerów kwiatnych, a jedynie plac wspomniany zniwelować i wysypać żwirem oraz obramować go pasami zieleni wzdłuż linii drzew.

W końcu Komisja zapoznała się z planami regulacji cmentarzy na Mani i w Radogoszczu, aprobowanymi przez władze kościelne.

— **Zachorowania na choroby ostryżakowe w Łodzi.** W tygodniu od 19 do 25 września r. b. zgłoszono do oddziału Sanitarnego Wydziału Zdrowotności Publicznej następujące wypadki chorób ostryżakowych:

Dur brzuszny 40 wypadków, (w poprzednim tygodniu 54), płonica 43 (45), czerwona 3 (2), błonica 17 (22), odra 15 (25), krztusiec 1 (3).

Z życia miast polskich.

Wybory do Rady Miejskiej w Gostyninie.

Dn. 12 b. m. odbyły się wybory do Rady Miejskiej w Gostyninie. W rezultacie wyborów P. P. S. otrzymała 10 mandatów, N. P. Ch. 1 mandat, niem. demokr. 2 mandaty, poalejsjoniści 1 mandat, Zw. Lud. Narod. 4 mandaty, mieszcz. partja narod. 2 mandaty, żyd partja mieszcz. 2 mandaty.

Finanse m. st. Warszawy.

Budżet administracyjny stolicy na rok 1927 przewiduje w dochodach zwyczajnych 67.449.221 złotych i nadzwyczajnych zł. 10.872.100, razem więc 78.321.231 zł.

W wydatkach zwyczajnych zł. 67.442.780, nadzwyczajnych złotych 10.872.100, razem 78.314.880 zł. Według więc budżetu nadwyżka wynosi 6.441 zł.

Wydatki budżetowe za 8 miesięcy r. b. wyniosły 40.858.870 zł. 81 gr. Ponieważ dochodów wpłynęło w tym czasie 40.812.450 zł. 41 gr., niedobór budżetowy na 1 września wyniósł 46.420 zł. 40 gr.

Magistrat wystąpił do rady miejskiej o podwyższenie dodatku komunalnego do podatku państwowego od nieruchomości z 25 do 50 proc. podatku państwowego. Wpływy z tego źródła magistrat przewiduje o 2.500.000 zł. wyższe, niż w r. b., t. j. w wysokości 5.000.000 zł.

Nowe władze komunalne w Aleksandrowie.

Ostatnimi dniami odbyło się w Aleksandrowie posiedzenie czterech partji, posiadających większość, celem utworzenia władz komunalnych.

Stanowiska obsadzono w następujący sposób: burmistrzem został p. Marjan Andrzejak (P. P. S.), wiceburmistrzem Józef Huf (N. P. P.), a ławnikami Bengch (N. P. P.), Edward Kubsch (niemcy bezpartyjni) i Boruch Handelsman (Żyd.)

Treść Nr. 38.

Memoriał Magistratu m. Łodzi w sprawie budowy kanalizacji i wodociągów.

A. Rzewski. Stosunek Samorządów do Kas Chorych (c. d.)

DZIAŁ SPRAWOZDAWCZY.

Protokół 16 (IV sesji) posiedzenia Rady Miejskiej z dn. 16.9.1926 r.

Biuletyn Statystyczny: Ze statystyki ludnościowej.

Kronika miejska.

Z życia miast polskich.

Ogłoszenia.

Licytacje przymusowe.

Wydział Podatkowy Magistratu m. Łodzi niniejszem podaje do wiadomości, że **w dniu 6 października 1926 roku, między godziną 9-tą rano a 4-tą popołudniu** odbędą się licytacje przymusowe ruchomości u niżej wymienionych osób za niewpłacone podatki:

Aleksandrowicz S., Pieprzowa 11, maszyna do szycia. Ajzenberg A., Zgierska 28 szafa. Anic M., DREWNOWKA 21, 7 palt. Blumenfeld S., Nowomiejska 11, meble. Berkowicz D., Zgierska 28, 2 szafy. Buchwald P., Lutomińska 17, meble. Bat R., Brzezińska 19, meble, lampa. Berlinerman S. H., Brzezińska 21, meble, szafa. Bender M., Brzezińska 29, meble, maszyna do szycia. Binsztok Sz., Brzezińska 51, 2 szafy, zegar. Błażejczyk Cz., DREWNOWSKA 33, 10 par obuwia. Bursztyn A., Zawiszy 2, meble. Berkenwad L., Zawiszy 7, 2 szafy, worek mąki. Berkowicz S., Zgierska 13, meble. Besterman M., Zgierska 17, meble. Brand M., Zgierska 36, meble, zegar. Brutman L., Zgierska 76, meble, warsztat tkacki. Benedykt M., Cegielniana 51, kredens. Blausztajn A., Franciszkańska 19, tremo. Bagno H., Franciszkańska 61 | 63, 7 korcy węgla. Bok D., Jakuba 2, meble, maszyna do szycia. Berlin E., Jakuba 14, 3 paczki przędzy. Puźniński J., Św. Jerzego 18, meble. Bujał F., Św. Jerzego 19, 2 stoliki nocne. Chimowicz, Nowomiejska 11, kredens. Chajmowicz I., Zgierska 13, szafa. Cyter M., Zielona 17, kredens. Cwajghaft J., Zgierska 28, meble, gramofon. Chabański S., Al. 1 Maja 35, pianino. Chabański A., Cmentarna 3, pianino. Cuker W., Brzezińska 7, meble, maszyna do szycia, 4 pary pończoch. Chabański A., Aleksandrowska 134, meble, zegar. Cylich M., Cmentarna 3a, meble. Działański I., Zgierska 18, 2 bufety. Dimant J., Brzezińska 6, meble, urządzenie sklepu. Dajczman J., Brzezińska 33, 60 szczotek. Dodin M. M., Wesoła 4, meble, zegar. Danielak J., Zgierska 11, meble. Działyński Z., Aleksandryjska 8, kredens. Rozenberg E., Aleksandrowska 10, meble. Edelist L., Zgierska 61, meble. Flakowicz Ch., Zgierska 18, meble. Frank N. A., Pieprzowa 20, meble, waga. Fryd J., St. Rynek 9, 20 palt. Frydman N., St. Rynek 15, meble, maszyna do szycia. Frydman M., Zgierska 30a, 2 szafy. Fliderblum A., Zgierska 48, szafa. Fridlander Sz., Aleksandrowska 111, kasa ogniotrwała. Fiszer Fr. SS-wie, Długosza 41 | 43, 10 szt. materiału. „Eisenberg A.“, Jakuba 8, 8 tuz. pończoch. Giske D., Północna 25, kredens. Goldenberg M., Piotrkowska 72, fotel. Goldberg I., Zgierska 18, kredens. Goldberg J., Zielona 17, szafa. Gutter S., Zielona 39, meble. Goldberg A., Narutowicza 1, kredens. Grynspan L., Zgierska 28, zegar, garderoba. German A., Aleksandrowska 26, maszyna do szycia. Grynblat I., Brzezińska 7, 10 swetrów. Gietner M., Brzezińska 15, 2 maszyny do szycia. Grynbaum M. W., Brzezińska 15, szafa. Gityger I., Aleksandrowska 11, meble, zegar. Goldman M., Lutomińska 5, 37 lejków, 7 baniek, samowar. Gerszt I., St. Rynek 9, maszyna do szycia, szafa. Gelman J., St. Rynek 13, meble. Goldsztajn J., Zgierska 1, meble, maszyna do szycia. Goldminc J., Zgierska 17, maszyna do szycia. Grynbaum A., Zgierska 17, meble, maszyna do szycia, zyrandol. Gelberg N., Zgierska 32, meble. Gajdziński W., Zgierska 69, meble. Goldsztajn L., Aleksandryjska 34, meble. Hirszberg Sz., Nowomiejska 12, 70 osełek. Hendeles A., Północna 7, 2 szafy. Hiller F., DREWNOWSKA 4, szafa. Hiller N., Zgierska 64, szafa, 3 maszyny pończoszarki. Hodys A., Gdańska 6, szafa. Henczyński D., Jakuba 10, maszyna do szycia. Izraelski M., Północna 7, meble. Jurberg J., Północna 25, meble. Jaroczyńska M., Lutomińska 13, szafa, waga. Jakubowicz B., Młynarska 14, lustro, maszyna do szycia. Jaczmienik Sz., Cegielniana 46, zegar. Kirsztajn M., Północna 5, kredens. Klajner J., Nowomiejska 12, 70 kg. drutu. Kuszer P., Zakątna 43, meble. Krauskopf, Aleksandrowska 26, szafa. Kaufman M., Brzezińska 13. 6 worków mąki, urządzenie sklepu. Knobel R., Brzezińska 14, meble. Krygier Ch., Brzezińska 30, meble. Kalisz M., Kościelna 5, meble. Karger I., Lutomińska 10, meble, zegar, 2 kapy. Kufas S., Pieprzowa 6, meble. Karp P., Wesoła 15, meble, maszyna do szycia. Kulesza Wł., Zawiszy 24, tremo, maszyna do szycia. Kutner I., Zgierska 14, meble, maszyna do szycia. Kotlicki R., Zgierska 111, meble. Kempniński M., Cegielniana 49, meble. Kmicki St., Gazona 2, otomana. Liberman N., Nowomiejska 10, 1 sztuka płótna. Lida B., Północna 25, 2 szafy. Litwin N., Zgierska 28, szafa. Litman H., Zgierska 28, kredens. Lewkowicz Z., Zielony Rynek 3, szafa. Lesman A., St. Rynek 5, szafa, 25 par obuwia. Lajzerowicz J. D., Zgierska 14, meble. Libeskind J., Zgierska 30a, umeblowanie. Litewski H., Zgierska 32, 2 szafy. Liberman Sz., Zgierska 76, szafa. Landau M., Zgierska 58, meble, maszyna do szycia. Luftman B., Aleksandryjska 14, maszyna do szycia, 10 kapeluszy. Lobersztajn B., Franciszkańska 30, zegar, 10 kg. ryżu, 50 kg. sody. Malarz A., Zgierska 14, meble. Mendrowski K., Zgierska 18, 15 skrzyń gwoździ. Markowicz S., Aleksandrowska 15, maszyna do szycia. Marmor H., Zgierska 84, meble, zegar. Morgerszttern H., Podrzeczna 19, meble, 10 kg. ryżu. Miński M., Jakuba 12, 10 tuz. skarpetek. Margulis M., Aleksandrowska 25, skóra. Misztalewicz J., Franciszkańska 17, meble. Moszkowicz L., Jakuba 10, szafa. Nowak E., Brajera 18, urządzenie sklepu. Orzeł L., Zgierska 28, meble. Praw Z., Zgierska 18, 2 szafy. Potocki M., Zgierska 13, szafa. Pomeranblum A., Pl. Kościelny 4, szafa, zegar. Pacanowski J., Zielony Rynek 6, kredens. Podczaska A., Zgierska 146, meble, samowar, moździerz. Poznański S., Cmentarna 3a, meble. Rubin Z., Północna 5, urządzenie miesz-

kania. Rozenfarb J., Pieprzowa 14, meble. Różewicz L., Północna 7, 10 sztuk zarówek. Rozenzon A., Zgierska 16, meble, 100 fl. perfum. Rajbenbach A., Zgierska 21, zegar. Rozen M., Zgierska 23, szafa, maszyna do szycia. Rozenfarb H., Pieprzowa 4, meble. Rozenberg I., Lutomska 11, kozetka, maszyna do szycia, zegar. Rozenfarb I., Podrzeczna 27, maszyna do szycia. Rzeźnik S., Podrzeczna 29, meble. Rozenzon M., Zgierska 16, towar kosmetyczny. Rawidowicz L., Aleksandryjska 14, maszyna do szycia. Rotberg H., Cegielniana 43, meble, zegar. Radacz E., Św. Jerzego 20, zegar, stół. Szylic Ch., Nowomiejska 11, meble. Szmalewicz Sz., Północna 6, 2 szafy. Szurek M., Północna 26, meble. Sztajer Sz., Zgierska 18, szafa. Samborski Sz. Zgierska 28, meble, zegar. Szlenczeński M., Nowomiejska 24, kasa ogniotrwała, biurko, 350 mtr. pluszu. Szulczewski B. Brzezińska 14, 30 par obuwia. Szturm L., Brzezińska 16, maszyna do szycia, kozetka. Szyncer H., Brzezińska 21, szafa. Szenrok R., Brzezińska 32, meble, kontuar. Swarc Z., Lutomska 34, meble. Strzyżewski A., Podrzeczna 15, maszyna do szycia. Szatan N., St. Rynek 5, kredens. Szmata M., Wawelska 38, maszyna do szycia. Szapszowicz Sz., Zgierska 13, szafa. Szapszowicz Ch., Zgierska 13, szafa. Szpajzer Z., Zgierska 13, meble. Szlamowicz A., Zgierska 28, meble, zegar. Sendyk H., Zgierska 20, szafa, zegar. Sznurman Sz., Zgierska 53, szafa, zegar. Segalewicz-Lewkowska J., Zgierska 16, meble. Suchecki Sz., Zgierska 64, szafa. Szer Sz. L., Szkolna 7, szafa. Szatan M., Cegielniana 43, 5 sztuk podszewki. Tenenbaum G., Wólczańska 4, meble. Tabaksblat I. P., Brzezińska 18, 450 par gum do obcasów, szafa. Tuszyner G., Brzezińska 32, waga, 10 korcy węgla. Tobjasz M., Zgierska 12, meble. Tuchmajer E., Zgierska 15, meble. Tabak H., Zachodnia 23, meble, paito, garnitur męski. Urbach I. M., Nowomiejska 11, meble. Waciarz A., Brzezińska 13, meble. Wajnsztadt Ch. M., Brzezińska 24, szafa, lampa, 12 par skarpetek, 10 par pończoch. Wolberg A., Brzezińska 35, szafa. Weisfeld J., Kościelna 4, meble, zegar. Wojdysławski S., Młynarska 10, szafa, maszyna do szycia. Waksman L., Młynarska 27, maszyna do szycia. Wajncygier S., Zgierska 49, umeblowanie. Włodarski W., Zgierska 53, meble. Wilczyński M., Aleksandrowska 173, meble. Winderbaum I., Bazarna 1, szafa. Wingrod, Cegielniana 43, kontuar, szafa, 40 tuz. zeszytów szkolnych. Wajnsztajn i Majerczak, Cereckiego 11, waga. Wajnsztajn J., Cereckiego 13, Wajnberg I., Cmentarna 3a, meble, zegar. Warszawski N., Jakuba 10, 2 szafy. Zurkowski J., Piotrkowska 120, zegar. Zylberberg B., Zielony Rynek 3, meble. Zawadzki Ch., Brzezińska 21, maszyna do szycia. Zylberman H., Franciszkańska 30, meble, zegar. Zajdman A., Lutomska 34, 3 worki maki, 2 worki ryżu. Załowski D., Podrzeczna 3, maszyna do szycia. Zylberberg L., St. Rynek 9, meble, 40 czapek. Zylberman H., Franciszkańska 30, meble. Brajtsztajn H., Zgierska 24, lustro. Tabakman Z., Aleksandrowska 15, maszyna do szycia.

W dniu 7 października r.b. między godz. 9-tą rano, a 4-tą popołudniu.

Adam H., Andrzeja 46, meble, Ajnhorn A., Cegielniana 17, 8 stolików, kontuar, lodownia. Adler A. H., Cegielniana 39, meble, Ajzenberg A. F. Cegielniana 60, meble, zegar, Ajzen B., Zielona 3, 2 szafy, Bojmader M., Zawadzka 12, szafa, Borycki J., Zawadzka 10, kredens, Borsztajn, Zielona 3, kasa ogniotrwała, Brzechta, Zielona 3, meble, piec, Barusiak I., Zielona 5, meble, Baruchin J., Południowa 23, meble, zegar, Baumgarten I., Andrzeja 48, lustro, Bakus G., Al. 1 Maja 21, kredens, Brzeziński Sz. Cegielniana 47, meble, Benedykt M. M., Cegielniana 60, waga, lampa, Bławatny i S-ka, Piotrkowska 100, 25 mtr. materiału, Cederbaum M., Wschodnia 65, meble, kasa ogniotrwała, Cael Ch., Cegielniana 26, meble, zegar, Dawidowicz B., Al. 1 Maja 5, meble, Dzigański M., Cegielniana 34, waga, 3 płyty marmurowe, Fiszlewicz H., Zawadzka 18, lustro, Frydman A. Zielona 5 | 7, zegar, Flajszer M., 6-go Sierpnia 30, meble, Frajer D., Zielona 41, meble, 30 obrazów, Frajlich, Piotrkowska 101, maszyna do pisania, Fryszberg P., Al. Kościuszki 41, zegar, Grabowiecki R. Piotrkowska 59, 4 walizki, Glajz W., Zgierska 15, 2 szafy, Gros I., Zielona 5 | 7, pianino, Ginter A., Andrzeja 45, otomana, Gordin J. Andrzeja 58, kredens, Goldlust A., Cegielniana 6, meble, zegar, Gjalster B., Konstantynowska 52, szafa, Hajn S., Zawadzka 12, 30 szt. jedw. podszewki, maszyna do szycia, Horak A., Piotrkowska 86, 2 biurka, prasa kopijowa, Horowicz, Cegielniana 65, szafa, Honigsztof M., Cegielniana 47, meble, Hildeshajm D., Cegielniana 57, szafa Hentsch I., Cegielniana 92.94, zegar, lustro, Hendeles D. Kilińskiego 44, meble, Janowska, Zielona 6, meble, zegar, Jakubowicz J., Cegielniana 114, pianino, Kacelenbogen M., Zielona 3, 70 paczek szpagatu, Kasińska, Kiliński M., Zielona 5.7, meble, Kon E., Andrzeja 4, pianino, Kac Sz., Andrzeja 4, szafa, Koplówicz A., Al. 1 Maja 19, zegar, Krzyżanowski W., Zamenhofa 38, meble, Kon M., Piotrkowska 60, tremo, Kaczmarek M., Cegielniana 43, meble, Kasek Z., Piotrkowska 247, maszyna do szycia, Lewkowicz P., Zawadzka 12, pianino. Lis G., Kilińskiego 50, kredens. Lurie B., Piotrkowska 28, biurko, zegar, Lipski E., Cegielniana 47, meble, Lewin D., Piotrkowska 31, 20 koszul, Lewinon I., Cegielniana 57, patefon, Lissak Cz., Cegielniana 61, tremo, Landau I., Konstantynowska 37a, zegar, Lewkowicz Z., Piotrkowska 67, 3 paita, Lubawski, Targowa 25, maszyna do pisania, Miodownik B., Andrzeja 20, meble, Meisel I., Al. 1 Maja 21, meble, Muszkat M., Piotrkowska 60, maszyna do szycia, Majerczyk A., Al. Kościuszki 41, lustro, Markusfeld W., Cegielniana 114, meble, zegar, duży obraz, Miedzyborski Sz., Gdańska 42, 3 lustra, Minczewski i Haak, Piotrkowska 73 2 kapelusze, Najman M., Piotrkowska 37, 2 kapy, Norymberski A., Andrzeja 4, meble,

Orbach S., Zielona 1, meble, zegar,openhajm l., Cegielniana 39, meble, Percowicz Sz. Zielona 41, meble. Pytowski l., Piotrkowska 43, 100 mtr., drylichu, Rosen, Wislicki i Gecow, Wólczajska 18, maszyna do pisania, Rak M., Zawadzka 12, kredens, Rotband L. Zielona 6, biurko, Rutkowski J., Al. Kościuski 28, meble, Rozenberg P., Al. Kościuski 41, szafa, Rozenberg L., Cegielniana 30, 50 chustek, Rawski A., Cegielniana 56, zegar, Rozenblum A., Cegielniana 57, kredens, Rozenchwajg l., Cegielniana 59, 60 kawałków mydła, Ranke B-cia, Dąbrowskiego 21, 10 warsztatów tkackich, biurko, szafa, aparat do mierzenia mocy prądu, Różański Z., Cegielniana 86, zegar, otomana, Rozen M. Nowo-Targowa 12, meble, Spychalski Stefan, Słowiańska 7, maszyna do szycia, Stolnik L. Al. 1 Maja 41, meble, Szpajshendler J., Cegielniana 15, kredens, Szlachtus l., Cegielniana 17, meble, Szpicberg B., Cegielniana 55, meble, Sznaper E., Cegielniana 57, szafa Szwanowski, Kilińskiego 51, urządzenie sklepu, Szatan l., Kilińskiego 60, meble, Stiller D., Piotrkowska 69, 2 gondolki kryształowe, Szmulewicz J., Piotrkowska 80, maszyna do pisania, 4 biurka, Szmulowicz J., Piotrkowska 80, kasa ogniotrwala, biurko, Szyk H., Kilińskiego 93, meble, Tajtelbaum l. M., Piotrkowska 37, Tajch N., Piotrkowska 37, szafa Welftraid K., Cegielniana 19, meble, zegar, Widmański W. Wschodnia 11, meble, bufet, zegar, Zytenfeld A., Zawadzka 12, szafa, Epszajn Sz., Zawadzka 4, meble, Grynszpan B., Konstanyńska 37a, zegar, Lipszyc M., Południowa 37, zegar stojący, maszyna do szycia i fortepian.

W dniu 8 października r.b. między godz. 9-tą rano, a 4-tą po południu.

Ajzenberg J., Główna 62, szafa, Botwinik J., Główna 62, szafa, Borsztajn E., Główna 62, meble, Bresler S., Główna 65, meble, „Bialer T.” firma Kilińskiego 102, maszyna do pisania, Cwajgenbaum A., Główna 61, szafa, Erlich D., Główna 62, tremo, Ehrlich D., Główna 65, 13 wiader, 10 wanienek, Fajerman, Główna 58, tremo, otlub Sz. S., Piotrkowska 120, kredens, Grynsztajn J., Piotrkowska 128, 2 szafy, Brodziński L., Piotrkowska 174, zegar, Gewircz J., Górny Rynek 3 | 4, szafa, Gepner U., Główna 62, szafa, Gilzner l., Główna 67a, tremo, Gliksman St. Juljusza 4, zegar, Hofman M. Główna 62, meble, Hades A., Główna 67, 50 czapek, Igelberg J., Zgierska 15, maszyna do szycia, Jaroszyński St., Juljusza 4, zegar, Kon C., Piotrkowska 124, lustro, Kwaśniewski l. Sienkiewicza 29, szafa, Kron Wl. Sienkiewicza 29, balon wody kolońskiej, Kapitulnik Ch., Główna 62, szafa, Klajnbaum H., Górny Rynek 5,6, 2 szafy, Kapitulnik F., Główna 62, urządzenie sklepu, Krause E., Główna 62, pianino, Kanel l., Juljusza 4, kredens, Lichtenfeld J., Piotrkowska 172, zegar, Lederman M. Górny Rynek 3 | 4, 100 kg. cukru, Lipszyc l., Piotrkowska 152, kredens, pianino, Lipowicz J., Główna 51, zegar, szafa, 20 kg. mąki, Łaski A., Piotrkowska 174, kredens, Łaszczewski St., Juljusza 4, tremo, Majera F. SS-wie, Główna 59, urządzenie kantoru, Maciołek J., Inżynierska 1, szafa, Nasielski A., Górny Rynek 5 | 6, 2 tremo, Orenbuch D., Piotrkowska 128, lustro, zegar, Rajzman B., Piotrkowska 120, kredens, waga, Rajtberger D., Główna 48, szafa, Rajtbenbach Ch., Piotrkowska 238, kredens, Szperling M., Piotrkowska 120, kredens, Szwarz Ch., Piotrkowska 123, meble, Sakowski R., Piotrkowska 308, meble, Salomon R., Górny Rynek 3,4, meble, Szulc K., Główna 62, 3 szt. towaru, Szpirlon M., Główna 62, maszyna do szycia, Sznajder Wl., Główna 66, meble, Susman H. D., Główna 67a, szafa, Tangerson H., Główna 59, urządzenie sklepu, Tangerson H., Główna 5, urządzenie sklepu, Tiszler A., Główna 62, meble, Wyszewiański M., Piotrkowska 260, kredens, Wajskol L., Piotrkowska 117, szafa, Wojdyłowski L., Piotrkowska 218, meble, zegar, Zaloman J., Główna 62, meble.

Obwieszczenie.

Magistrat m. Łodzi — na zasadzie art. 22 ustawy z dnia 14 | 27 maja 1893 roku o podatku od lokali, ogłoszonej jako III załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 29 kwietnia 1922 roku (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 294), zawiadamia niniejszym, że rozsyłanie nakazów płatniczych na miejski i państwowy podatek od lokali za rok 1926 ukończono.

Wobec powyższego wzywa się osoby, podlegające obowiązkowi płacenia wymienionych podatków, którym dotąd z jakiegokolwiek powodu nakazów tych nie doręczono, do odebrania ich w przeciągu dni 14 od dnia ogłoszenia niniejszego pisma w biurze Wydziału Podatkowego Magistratu m. Łodzi (Pl. Wolności Nr. 2), gdyż w przeciwnym razie uważać się będzie za doręczone w powyższym terminie.

Łódź, dnia 18 września 1926 roku.

Magistrat m. Łodzi
Prezydent M. Cynarski

Przewodniczący Wydz. Podatkowego
(—) **Kulamowicz.**

Redaktor: **Marjan Tarłowski.**

Wydawnictwo Zarządu m. Łodzi